

der ogsaa var Trang til en Klaring af andre Retsforhold end dem, der vedrører de borteblevnes Formue.

Man søgte ganske vist at afpasse Lovgivningen efter de ændrede Forhold ved Gennemførelsen af midlertidig Lov Nr. 264 af 21. Maj 1940 om borteblevne Personer fra krigsforliste Skibe, men denne Lov dækkede ikke alle de Tilfælde, hvor der var praktisk Trang til mere tidssvarende Regler. Efter at Kommissionens Betænkning forelaa, fremsatte Justitsministeren derfor et paa Grundlag heraf udarbejdet Lovforslag, der i Hovedsagen var i Overensstemmelse med, hvad Kommissionen havde foreslaaet, om end med enkelte Afvigelser.

Dette Lovforslag angik ikke blot som Forordningen af 1839 den borteblevnes Formue, men hans Retsforhold i det hele taget, herunder ogsaa hans eventuelle Ægteskab, idet der efter Lovforslaget skulde indføres et helt nyt Begreb, *Dødsformodningen*, der dog forud har været kendt i fremmed Ret, saaledes i svensk og finsk Ret. Medens man hidtil, selv om den borteblevnes Formue var skiftet efter Forordningen af 1839, ikke af den Grund har kunnet betragte den borteblevne som død, foresloges det nu, at der efter forudgaaende Undersøgelser skal kunne afsiges en Dom, hvorved det bestemmes, at en bortebleven skal anses for død med alle deraf følgende Retsvirkninger: Skifte, Udbetaling af Pension og Livsforsikringer, Ret for den tilbageværende Ægtefælle til frit at gifte sig igen. Desuden fastsattes der i Lovforslaget væsentlig *kortere Frister* end efter Forordningen af 1839. Endvidere indeholdt Lovforslaget Regler, hvorefter smaa Formuer — i Overensstemmelse med en i Forvejen fulgt Praksis — skal kunne skiftes uden Iagttagelse af de almindelige Regler, samt Regler om den borteblevnes Retsstilling, hvis han mod Forventning skulde dukke op.

Kommissionen havde ogsaa udarbejdet Udkast til Lov om Tilføjelse til Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. I dette Udkast foreslog Kommissionen, at det *Ægteskab*, som en bortebleven Persons Ægtefælle maatte indgaa, efter at der var afsagt Dødsformodningsdom, skulde kunne *opløses* paa Begæring af hver af Ægtefællerne i det nye Ægteskab. En saadan Ordning fandt Justitsministeren det imidlertid betænkeligt at indføre, og